

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 Ps 179237 22 Pž

Novi Travnik, 08.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „ZAGREBINSPEKT“ d.o.o. Mostar, ul. Rudarska 247., zastupan po punomoćniku Sabini Mašović, advokatu iz Sarajeva, protiv tuženika „RUDNICI GIPSA“ z.d.d. Donji Vakuf, ul. 770. Slavne brdske brigade bb, zastupan po punomoćniku Mesudu Duvnjak, advokatu iz Bugojna, radi isplate duga, vrijednost spora 23.601,00 KM, odlučujući o žalbama parničnih stranaka izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Ps 179237 20 Ps od 23.11.2021.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.06.2022 godine, donijelo je slijedeću:

PRESUDU

Žalbe se odbijaju kao neosnovane i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Ps 179237 20 Ps od 23.11.2021.godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je slijedeće:

Obavezuje se tuženik da tužitelju na ime duga isplati iznos od 11.901,00 KM, sa zakonskim zateznim kamatama i to:

- na iznos od 3.594,00 KM počev od 24.11.2019. godine pa do konačne isplate i
 - na iznos od 8.307,00 KM počev od 20.12.2019. godine pa do konačne isplate,
- a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 11.700,00 KM, odbija se kao neosnovan.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili tužitelj i tuženi. Tužitelj je izjavio žalbu zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U nastavku žalbe daju se razlozi za podnošenje iste, te navodi da je sud nepotpuno utvrdio činjenično stanje i samim tim pogrešno primijenio materijalno pravo kada je donio odluku kao u izreci ožalbene presude. Isto tako osporava se odluka i o troškovima parničnog postupka gdje je sud odlučio da svaka strana snosi svoje troškove postupka, a s obzirom na uspjeh u sporu tužitelju moraju biti priznati nužni troškovi da bi ostvario bilo kakav uspjeh u ovoj parnici. Na kraju žalbe se

predlaže da drugostepeni sud istu uvaži u cijelosti, preinači presudu u ožalbenom dijelu koji se odnosi na pobijajući dio tužbenog zahtjev, te odluku o troškovima postupka.

Tuženik je izjavio žalbu zbog povreda parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ožalbenu presudu pobija u cijelosti, kako osnov, tako i visinu. Na kraju žalbe se predlaže da drugostepeni sud istu usvoji, preinači presudu prvostepenog suda i tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti, uz naknadu troškova postupaka tuženom ili pobijanu presudu ukine, a predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak sa jasnim uputama za dalje postupanje.

Nije bilo odgovora na žalbe.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbama i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalbe nisu osnovane.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbi, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneci izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu od 2017. godine do 2020. godine, u kojem poslovnom odnosu je tuženi bio naručilac, a tužitelj dobavljač, odnosno izvršilac određenih poslova. Tužitelj i tuženi su zaključili Ugovor o organizovanu i vođenju poslova zaštite na radu, koji je potpisan i ovjeren od strane tužitelja dana 29.11.2019. godine. Navedenim ugovorom je određen predmet a to je organizovanje i nadzor nad provođenjem tehničkih normativa i mjera zaštite na radu u Sr4ednjobosandskom kantonu a u skladu sa Zakonom o rudarstvu SBK. Istim ugovorom određeni su poslovi koji se odnose na zaštitu na radu, cijena usluge iz predmetnog ugovora, obaveze naručilca i izvršitelja. Naprijed navedeni ugovor raskinut je od strane tužitelja dana 01.06.2020. godine, a i od strane tuženika jer ništa od navedenih poslova nije urađeno.

Navedene činjenice nisu sporne među parničnim strankama.

Među parničnim strankama sporno je da li je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, odnosno sporna je visina predmetnog potraživanja.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze i donio odluku kao u izreci prvostepene presude. Ovo iz razloga što prema stanju spisa proizilazi da je predmet ove parnice potraživanje isplate duga od

tuženika po osnovu neplaćenih faktura iz zaključenog ugovora o organizovanju i vođenju poslova zaštite na radu, a koji je raskinut od strane tužitelja zbog neplaćanja od strane tuženika, kao i potraživanja koja se odnose na obavljeni posao monitoringa okoliša, pregleda i ispitivanja strojeva i uređaja, gromobranske instalacije, ispitivanje kvaliteta zraka, ispitivanje buke, te izradu zahtjeva za obnovu vodnih akata koji su za tuženika obavezni. Tužitelj je ispostavio račune tuženika, a po istim potražuje od tuženika isplatu duga u iznosu od 23.601,00 KM. Ocjenom svih provedenih dokaza tokom postupka kako materijalnih tako i iskaza saslušanih svjedoka i zakonskog zastupnika tuženika, prvostepeni sud je pravilno zaključio da je tužbeni zahtjev u iznosu od 11.901,00 KM osnovan. Prvostepeni sud je cijenio sve materijalne dokaze, saslušane svjedoke, kao i zakonskog zastupnika tuženika, a posebno nalaz i mišljenje vještaka financijske struke, pa je pravilno utvrdio da je tužbeni zahtjev u iznosu od 11.901,00 KM osnovan. Shodno navedeno usvaja tužbeni zahtjev tužitelja u navedenom iznosu, a odbija tužbeni zahtjev tužitelja preko dosuđenog iznosa kao neosnovanim. Prvostepeni sud pravilno zaključuje da tužitelj nije predložio dokaze kojima bi dokazao da je osnovan tužbeni zahtjev u visini od 11.700,00 KM, pa stoga isti odbija kao neosnovan zaključivši da tužitelj neosnovano potražuje od tuženika navedeni iznos. Prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i donio pravilnu i zakonitu odluku. Isti nije povrijedio odredbe parničnog postupka koje bi bile od uticaja za donošenje pravilne i zakonite odluke. Zato su žalbe neosnovane, pa ih je ovaj sud kao takve odbio.

Odluka o troškovima parničnog postupka donijeta je u skladu sa odredbama člana 386. stav 2. ZPP-a, a obzirom na postignuti uspjeh stranaka u ovoj pravnoj stvari. Naime, tužitelj je uspi o u sporu sa 50,43 % a tuženik je uspio u sporu sa 49,57%, pa je pravilna odluka prvostepenog suda da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Kako ne postoje razlozi na koje se u žalbama ukazuje, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je drugostepeni sud žalbe odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu, a na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović